

B. Lenard

Informacje UNESCO

Ochrona Zabytków 23/1 (88), 64-65

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WKZ w Rzeszowie roboczej komisji, która zajęłaby się zagadnieniem zagospodarowania byłych cerkwi) potrzeba prac penetracyjno-badawczych na pn. Rzeszowszczyźnie.

W trzecim dniu odbył się, zgodnie z zapowiedzią, objazd obwodnicy bieszczadzkiej, połączony ze zwiedzeniem drewnianych obiektów cerkiewnych w Lutowiskach i Hoszowie oraz zamku w Lesku.

Dziesięciolecie Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku zbiegło się z jeszcze jedną okolicznościową rocznicą, jaką było czterdziestolecie pracy muzealnej dyrektora MBL Aleksandra Rybickiego, któremu złożono serdeczne życzenia dalszej owocnej pracy.

Ryszard Brykowski

INFORMACJE UNESCO

(Terminy z zakresu świadectw szkolnictwa średniego oraz dyplomów i stopni szkolnictwa wyższego w 45 krajach. Opr. Marcel de Grandpré. Unesco, Paryż). Znaczenie i wartość tytułów i stopni uniwersyteckich różnią jeden kraj od drugiego w takim stopniu, że trudno jest przeprowadzać porównania i ustalać odpowiedniki w piaszczynie międzynarodowej. Tytuł „bachelier” na przykład (maturzysta) ma inne znaczenie we Francji, Szwajcarii i krajach anglosaskich; wartość stopnia „bachelor of arts” jest zmienna w Anglii, Stanach Zjednoczonych, Indiach czy ZRA; jeszcze bardziej różnorodne znaczenie ma w wielu krajach termin „candidat” (kandydat). Dlatego też Unesco podjęło opracowanie glosariusza, mającego na celu ułatwienie zrozumienia istoty świadectw, dyplomów i stopni używanych w szkolnictwie 45 krajów. Przygotowane pod redakcją prof. Marcel de Grandpré z uniwersytetu w Montrealu dzieło, jest pierwszym z serii „Studiów nad międzynarodowymi odpowiednikami dyplomów”. Składa się z dwóch części: 1. nomenklatury generalnej zawierającej kompletny wykaz określonych terminów 2. glosariusza grupującego terminy i ich definicje według krajów, wraz z określeniem dla każdego dyplomu treści i czasu trwania studiów, metody oceny i przeprowadzenia egzaminu, wartości uniwersyteckiej i zawodowej, itp. Czytelnik będzie mógł w ten sposób zorientować się we właściwej naturze tego czy innego stopnia w tym lub innym kraju i przeprowadzić porównania w skali międzynarodowej. (559/560)

Międzynarodowy słownik (glosariusz) dyplomów uniwersyteckich

(Sztuka i życie: miejsce i rola sztuki w społeczeństwie, wyd. Unesco i Weber, Paryż-Genewa, edycja francuska i angielska. Przewidziane wersje niemiecka, hiszpańska, holenderska i norweska). Album wydany przez Unesco jest jednym z tych rzadkich dzieł, które nie ogranicza się do jednej ze szkół lub jednej tylko formy oddziaływania, lecz obejmuje — w dziewięciu bogato ilustrowanych rozdziałach, opracowanych przez specjalistów światowej sławy — całą gamę dyscyplin artystycznych. Wstęp opracował Arcy Hayman, odpowiedzialny za publikację szef sekcji szkolnictwa artystycznego Unesco. W poszczególnych rozdziałach piszą: Sir Herbert Read, krytyk i historyk sztuki, o niebezpieczeństwie „bezsilności estetyki” zagrażającym naszej cywilizacji; Kamaladevi Chattopadhyay, dawny współpracownik Gandhiego i Nehru, o sztuce rzemieślniczej jako wyrazie wielkiej tradycji ludowej; Pier Luigi Nervi o roli architekta we współczesnym społeczeństwie (tekst w całości przedrukowany na dalszych kartach biuletynu); Basilio Uribe, poeta argentyński i kierownik Państwowego Instytutu Technologii w Buenos Aires, o estetyce przemysłowej w XX wieku; Richard Buckminster Fuller estetyk, filozof, naukowiec i poeta, o wrodzonych predyspozycjach człowieka jako „artysty-uczonego-wynalazcy”; André Maurois, o modelach stworzonych przez powieść, poezję i dramaturgię; Wiliam Melnitz, współtwórca postępowych ruchów sztuki dramatycznej w Berlinie lat dwudziestych, o socjalnej funkcji teatru; Grigorij Kozincew, reżyser radziecki, o ewolucji kina i wreszcie Yehudi Menuhin, o muzyce i jej związkach z naturą psychologiczną człowieka. 325 fotografii, w znacznej części kolorowych, pochodzi z 85 krajów, które brały udział w narodzinach tego dzieła — pierwszej publikacji Unesco z dziedziny sztuki, która powstała na bazie tak szerokiej współpracy międzynarodowej. (558)

Album „Les arts et la vie”

Międzynarodowy uniwersytet sztuki w Wenecji

Problem ratowania Wenecji znajduje się ciągle w centrum uwagi Unesco (zob. „Ochrona Zabytków” XXII (1969), nr 4, s. 311). Rada Wykonawcza tej organizacji delegowała dyrektora generalnego p. René Maheu do współpracy z rządem włoskim w celu opracowania do listopada 1970 roku generalnego planu ratowania miasta. Sekretariat Unesco przygotowuje listę projektów pierwszoplanowych, odpowiadających problemom naukowym, technicznym i artystycznym; państwa członkowskie będą mogły podać ją do wiadomości instytucjom i organizacjom państwowym i prywatnym zainteresowanym współpracą w realizacji tych zadań.

Z inicjatywy profesorów Carlo Ludovico Ragghianti i Giuseppe Mazzariol ukonstytuowany został w Wenecji Międzynarodowy Uniwersytet Sztuki, który winien rozpocząć swoją działalność w r. 1970. Prowadząc nauczanie w zakresie historii sztuki i technik różnorodnych dyscyplin jak: architektura, malarstwo, grafika, rzeźba, rysunek — uniwersytet kształcić będzie zarówno archeologów jak i ekspertów zabytkoznawstwa. Jego utworzenie jest jednym z licznych przedsięwzięć podejmowanych dla ożywienia miasta Dożów, zagrożonego w równym stopniu przez zniszczenia fizyczne jak i ucieczkę jego mieszkańców. (559/560; 561).

Konserwacja florenckiej kolekcji broni w Wiedniu

Ponad 700 obiektów ze świetnej kolekcji broni z Muzeum Bargello we Florencji, uszkodzonych w czasie powodzi w 1966 r. jest poddawanych zabiegom konserwatorskim w Wiedniu. Program konserwacji został ustalony i sfinansowany przez „Austriacką Pomoc dla ratowania florenckich dóbr kultury”. Zdaniem ekspertów włoskich prace wykonane przez specjalistów austriackich przyczyniły się w znakomity sposób do wydobycia walorów historycznych i artystycznych tej kolekcji. W związku z tym, projektuje się stworzenie we Florencji — prawdopodobnie w ogrodach pałacu Pitti — specjalnego muzeum poświęconego tym zbiorom. (544)

Komputer w służbie archeologii

Osiągnięcia nowoczesnej techniki wykorzystane zostaną przy rekonstrukcji egipskiej świątyni w Tebach, wzniesionej przez Ichnatona, reformatora-monoteistę, dla bogini Ateny, a zburzonej przez konserwatywne duchowieństwo 3300 lat temu. Rzeźbione, o jednolitych wymiarach, bloki piaskowca tworzące mury świątyni zużyte zostały w innych budowlach. Obecnie archeologowie odnaleźli 30 000 tych bloków, lecz nie są w stanie zrekonstruować pierwotnych form świątyni. Za zgodą egipskich władz konserwatorskich specjaliści z Uniwersytetu w Pensylwanii i jednego ze Stowarzyszeń Elektronicznych opracowują program, który pozwoli maszynie liczącej sortować bloki i odnajdywać miejsce jakie każdy z nich zajmował w murach budowli. (544)

Misja szwajcarska i polska w Nubii

Rex Keating w drugiej części artykułu „Nubia zmienia oblicze” (część 1 zob. „Ochrona Zabytków” XXII (1969), nr 4, s. 312) poświęconej wrażeniom z jego dalszej podróży na południe Egiptu, na tereny nie spenetrowane jeszcze przez archeologów, wspomina o działalności dwóch misji. Misja Uniwersytetu w Genewie pracuje w Talbo, na wyspie Argo, oddzielonej zaledwie o kilka kilometrów od Kermy, gdzie wydobywa z ziemi wielką świątynię faraonów z dynastii Napata; misja polska kierowana przez prof. dr. K. Michałowskiego od trzech lat działa w Dongola, starożytnej stolicy chrześcijańskiego państwa. Ekipa nasza odsłania spod warstw piasku znacznych rozmiarów kamienny kościół, z którego ponad 30 granitowych filarów zachowało się w pozycji pierwotnej; stwierdzono też obecność licznych wartościowych fresków. (550/551)

wg „Informations Unesco” opr. B. Lenard